

ОРГАН СОЮЗУ

УКРАЇНОК

АМЕРИКИ

OFFICIAL ORGAN
OF THE
UKRAINIAN
NATIONAL
WOMEN'S LEAGUE
OF AMERICA

OUR LIFE

Application pending entry as second class matter at the Philadelphia, Pa. Post Office

РІК I Ч. 7 ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА., ЛИПЕНЬ, 1944

ЦІНА 15 ЦЕНТІВ

PHILADELPHIA, PA., JULY, 1944 VOL. I № 7

Членки СУА на Гостині з Дружиною Президента

Ньюйорська Федерація Жіночих Клубів, якої членом є Округна Рада СУА в Нью Йорку — гостила обідом дружину президента, Еліно́р Розевелт. Гостину улаштовано дня 20 червня ц. р. з нагоди кампанії за продажю воєнних бондів, а серед обмеженого числа представниць жіночих американських організацій, які входять в склад Федерації — запрошено теж три представниці СУА в Нью Йорку: П. Бенцаль, А. Лятошевську і К. Олесницьку.

Промову дружини Президента та голови Федерації Кенет С. Стреер передавано радієм по цілій Америці. Пані Розевелт, закликаючи до набування Воєнних Бондів у питомий собі спосіб широй, безпосередньої гутірки — говорила про велику службу яку у цій війні роблять літаки, вивінені цілим шпитальним улаштуванням, які можуть осідати на побоевищах і нести негайну поміч раченим. Федерація Ньюйорських Жіночих Клубів поставила собі за завдання продати у цій кампанії бондів на купно таких трьох повітряних шпиталів.

Пані Кенет С. Стреер звивала жінок Америки до праці у кожній ділянці, яка приспішує побідний кінець війни. Жінок, які сьогодні не беруть участі у допомоговій праці шукаючи дальше вигідного життя і безділля — назвала "одиначками злого смаку" позбавленими почуття горожанських обов'язків.

У другій, менше формальній частині гостини Еліно́р Розевелт ділилася вражіннями зі своїх відвідин на воєнних фронтах. Переповідала розмови з американськими вояками, які мають вже за собою літа тяжкої воєнної служби. Вони не падають на дусі, а витривалість їх гідна подиву. Але у цих людей проявляється жура за післявоєнні відносини у краю, і вони — як сказала дружина Президента — "не хочуть вертати домів, щоб продавати яблука по вулицях"! Від цих, що остали в краю, вони домагаються такої господарки, щоб запевнила працю і певні економічні відносини по війні.

У вояків, змучених життям у "лісячих норах" з великою силою проявляються туга за дрібними речами щоденного комфорту. Вигідне крісло, чисте ліжко, тарілка — це вояцькі мрії у часі короткої передшкі між тяжкими обов'язками військової служби. І не надіймося, щоб вернувши домів наші хлопці негайно проявляли велику енергію до цього, щоб брати джаби, політикувати чи хватати за іншого рода активності. Спокій та відпочинок — це все, чого схочуть після повороту домів наші вояки, тепер до краю змучені тілом, а невичерпані силою духа.

І цей спокій та відпочинок американська мати, сестра та дружина мусить для них дома зготовити.

Матері, Дружини, Наречені й Сестри.

Коли хочете зробити велику приємність вашому найлюбішшому, що є у збройних силах Америки, замовте для нього книжку-повість "Захар Беркут" Івана Франка, що появилася в англійському перекладі Теодозії Борецької.

Чимало жінок каже нам що їх хлопці просять о книжки до читання, а особливо книжки про Україну, писані по англійськи.

Захар Беркут є саме така книжка про життя Українців, що вже у 13 ст. then of Ameri-

кратичним ладом, схожим на той що його маємо в демократичній Америці.

Оповідання написане дуже гарно і цікаво та буде для вашого найлюбішого великою приємністю й розрадою.

Не відкладайте доброї нагоди й ще сьогодні купіть поштовий переказ на 2.75 дол. та вишліть на адресу 390 Фері стріт, Нью Гейвен 13, Конн., або як бажаєте, вишліть це замовлення до Централі СУА подаючи адресу свого вояка, а ми вже подбаємо, щоб ця книжка, пішла до нього.

НАШЕ ЖІНОЦТВО У СВЯТКУ-ВАННІ ЮВІЛЕЮ ВЛАДИКИ

На закінчення ювілейних свят Ексцеленції Константина Богачевського зіхалися до Стемфорд, Конн., на день 10 червня представники українського громадянства з усіх, навіть найдальших сторін Америки. Після торжественної Служби Божої, відправленої Ювілятом засіло біля 600 осіб до святочних столів. Участь жіноцтва цієї днини була дуже численна, навіть переважаюча. В часі обіду та на концерті, салі виглядали, якби відбувався на них жіночий зїзд під духовним проводом. Це явище засвідчило, як дуже українська жінка в Америці привязана до своєї Церкви та обряду. Та як високо цінить ту працю, яку Преосвящений Ювілят вложив у це, щоб уможливити нашій молоді українське релігійне виховання.

Настрій свята був такий рідний та щирий, що присутні забували про океани та тисячмилеві простори, і святкували як на святоюрській горі у княжньому городі Льва.

КЛЕР БУТ У ВАЖНІЙ РОЛІ

На конвенції републиканської партії в Чикаго, що відбулася в днях 26 — 28 червня ц. р. репрезентантці стейту Коннетікат, Клер Бут Люс припала історична роля. Вона стала першою жінкою в історії цюї партії, якій доручено виголосити на конвенції одну з трьох чоловічих промов про партійну політику

Клер Бут тішиться у Америці та поза краєм славою зручної жінки — політика, а побіч цього визначається писменницьким та ораторським таланом. Її мова на конвенції зробила дуже глибоке вражіння продуманим змістом та способом проголошення. Як доносять з краю мільйони людей, які через радіо слухали цюї промови плакали під її вражінням. На конвенції вибрано кандидатом на президента Томаса Дюї, якого Клер Бут попірала у своїй кампанії.

Нема найменшого сумніву, що колиб републиканська партія побідила при найблищих виборах і ввела до Білого До-

АМЕРИКАНСЬКИЙ ПРАПОР

Дня 14 червня, 1777 року Американський Конгрес ухвалив таку резолюцію: "Прапор 13 злучених стейтів має бути 13 пасків, червоних й білих на переміну, з 13 білими зіздами на синім полі".

Ця резолюція започаткувала прапор держави, яка з того часу стала одною з наймогутніших держав історії.

Історія подає що перший прапор вишила ручно Елізабет Росс, що мешкала при 239 Арч стріт, у Філаделфії, Па. Цей прапор мав зізди уложені в колісци.

Французька флота салютувала американський прапор вперше 4 лютого 1778, коли він повівав з машту "Ранджер" під командою Джана Пол Джонса.

Підчас війни в 1812 році американський прапор мав вже 15 пасків, тому що стейти Вермонт і Кентаки приступили до юнії стейтів у 1795 році і конгрес дозволив на оцю зміну.

Коли в 1816 році до юнії стейтів приступив ще стейт Індіана, назначено було комітет який мав провирити, чи і які зміни треба зробити в американським прапорі. На пропозицію Капітана С. Ц. Рїда, прийнято, щоб 13 пасків, які були в першій прапорі оставити, а зізди на синьому полі додавати в міру приступлення нових стейтів.

І так 4 квітня, 1818, конгрес затвердив раз на все плян і взір американського прапора: "Прийнято, що починаючи 4 липня, прапор Злуч. Держав буде мати 13 поперечних пасків, червоних і білих на переміну, що на синьому полі буде 20 зізд, що з приняттям кожного нового стейту одна зізда буде додана на синьому полі, і що такий додаток має відбутися 4 липня після приняття стейту"

Прапор Злучених Держав тепер має 13 червоно-білих поперечних пасків і 48 зізд, бо стільки стейтів є в Злучених Державах Америки.

му свого президента — Клер Бут, як одна з найспосібніших сучасних жінок у Америці, займе в уряді відповідальне місце.

НАШЕ ЖИТТЯ—OUR LIFE

Урядовий Орган Союзу Українок Америки виходить 1 кожного місяця.

Клявдія Олесницька, головна редакторка.

Всі статті й дописи посилати до редакторки.

Оголошення, передплати посилати до Централі, 866 Н. 7-ма вул., Філадельфія 23. Па.

Передплата в Злучених Державах \$1.50 річно, на пів рока 85 центів. В Канаді \$2.00 річно. Поодинокі число 15 центів.

Official Organ of the Ukrainian National Women's League of America, Inc. — Published on the first of every month. 866 North 7th Street, Philadelphia, 23, Pa.

Editor Mrs. Claudia Olesnicky, 151 East 81st St., New York City.

Send all articles and news items to the editor.

Subscription in the United States \$1.50 per year — 85 cents for 6 months. Subscription in Canada \$2.00 per year. Single copy 15 cents.

Advertising rates furnished upon application. Business communications, subscriptions, and advertisements are to be sent to the Administration Office, 866 N. 7th St., Philadelphia, 23, Pa.

Повітаймо Працею Надію на Визволення

Прийшла хвиля, на яку ми усі ждали з дрижучим серцем, тривою та радістю. Хоч може недорічним видається це, щоб такі два суперечні почування як радість і тривога могли зразу ж опанувати людиною — то всеж у нас вони чергуються від хвилі, як краєм пролетіла вістка про це, що алянтські війська вступили на береги Франції.

Так, радіємо і тривожимося. Радіємо кожною вісткою про успіх наших військ, кожною пядою визволеної землі. А приміраємо ляком за життя наших близьких, яким у цю хвилю доводиться доказувати неймовірних вчинків, щоб лиш приспівити вигру слухної справи.

Це навіть ті, у яких нічого з рідні та близьких немає на цьому пекольному грищі освободжуваної Європи — і вони теж живуть від одної вістки до другої. Усе інше видається маловажним та благим у хвилю, коли там, у воріт Європи йде бій, якого другого не записала людська пам'ять. Коли в порох розсипаються міста та села, а гори трупів значать кожную пядь землі, що стає вільною.

І у таку хвилю в людини, у якої себелюбство та особисті вигоди не забили почуття вини за це, що стоїть вона осторонь великих подій та перемін, задивлена у вузький загімінок своїх справ — у такої людини будиться з непоборимою силою охота працювати. Охота причинитися після своїх сил до цього, щоб було менше жертв на велитенському полі смерті, яким є сьогоднішня Європа, щоб люди не страждали у нескінчене, а правда та справедливість чимскорійш побідила.

Ось тому на першу вістку про інвазію Європи заврушилося наше запілля. Товпляться люди по станицях АЧХреста, щоб дарувати свою кров — засідають за столами, тісно одна при другій, жінки в білих одностроях, щоб робити перевязки на ці рани, що з них кривавили потоками отікає Європа. Повертають до праці страйкарі, які ще вчора говорили лиш про підвижку платні та коротші робочі години. Сьогодні це для них неважне. Інвазія! Очі усіх звернені в сторону нормандського побережа, а руки підносяться, щоб хватити за якусь працю, щоб почати щось творити, помагати, підготовляти — **не спати!**

А у нас теж признаки, що здаємо собі справу з повали хвилі. Громадянське життя ворушиться, і починаємо ставати менше вражливими на літню спеку та душність. У Нью Йорку п'ятьдесят українських жінок голоситься у гурті до праці для АЧХреста: зїзджаються собвеями разом з віддалених дільниць, доїзджають залізницею, щоб лиш працювати під українським іменем для великої потреби.

П'ятьдесят жінок — може й невелике число, коли міряти міркою інших американських чи емігрантських груг, які від початку війни працюють для АЧХреста. Але засіло згідно при одному столі на один поклик, п'ятьдесят жінок, з яких багато стрічається зі собою у перше, деякі у перше в житті зявилися у зорганізованому гурті українських жінок — інші належали до товариств, що літами зводили зі собою непримирену боротьбу.

Сьогодні усе пішло в забуття: є лиш українська жінка, яка сплещить на поклик до праці. Є українська жінка, яка у цю важну хвилю освободжування Європи здає собі справу з цього, що вислід війни від нас усіх залежить — від нашої охоти посвятити дещо вигоді, забути на хвилю за особисті забаганки, приємні хвилі безділля та лінощі.

"Who in this time wants to do anything that is easy?" — такими словами зверталася одна газетна колюмністка до американського жіноцтва у великий день розпочаття інвазії Євро-

ПО ЗЛИВІ

Цей нощи була страшна злива,
Дош до самого ранку шумів —
За селом потолочило ниви,
Наче хто до землі їх прибив.

Золоті похилились пшениці,
Полягли колосисті жита...
Не дїждались вони косовиці,
Не торкне їх співуча коса.

Серед поля стою. Сутеніє.
У душі моїй смуток та біль.
Де-не-де при межі червоніє
Непотрібний нікому кукіль...

Ірина Наріжна

Сузанна Б. Ентоні — Піонірка Жіночих Прав

В 1820. році, в місті Едаме стану Масачусет прийшла на світ дівчинка, якій доля судила стати пізніше на чолі боротьби американського жіноцтва за рівні громадянські права. І повести цю боротьбу так успішно, що ще за свого життя вона була свідком велитенських перемін у суспільності, звязаних з признаванням жіноцтву рівних прав.

Батько малої Сузанни, Даніель Ентоні, хоч належав до квейкерської секти — мав дуже сміливі, як на ці часи, погляди на виховання дівчат. "Дівчата теж повинні вживати своєї голови!" — казав він, і спромігся дома на таку освіту для Сузанни, яка у ці часи досяжна була лиш хлопцям.

А доля тодішнього жіноцтва справді незавидною була. Чоловік у родині був усім — жінка нічим. Чоловік був в обличчі закона одиноким власником усього майна, навіть одежі і грошей своєї жінки, яких без його дозволу не могло бути й позбуватися. Мати не мала права опіки над своїми дітьми, а чоловік міг після своєї смерті оставити жінку без найменших середників до життя, записуючи усе своє майно кому іншому, після своєї примхи. Закон відсував жінку від участі у політичному житті — їй навіть промовляти публично було заборонено. Усі професії та фахи були замкнені для жінки за винятком навчання у початковій школі.

Фах вчительки вибрала теж Сузанна для себе, чи радше не вибрала, бо не було у чому вибирати. Але хватилася цюї одинокої можливості, яка дала їй нагоду вийти з тісного круга тодішнього жіночого світу, та розпочати свою місію. Між американським жіноцтвом розпочалася вже була агітація за правом голосування у виборах. Але Сузанна Ентоні знала, що це замало дати жінці саме лиш право віддати свій голос при вибо-

рах. Перед горсткою жінок, які добивалися цього права в імені своїх посестер вона представила програму цюї боротьби на різних відтинках громадянського життя, яку жінкам треба було перевести, щоб стати рівними в обличчі державних законів. Швидко теж вона кидає вчительську посаду та береться обїздити стейти Америки, щоб втворювати жінкам очі на це принижене становище, яке в державі займають.

Та воно легко не йшло. Серед самого жіноцтва був великий відсоток таких, що хотіли і собі жити так, як їх мами чи бабусі, раді з цього, що їхні чоловіки за них думають та рїшають. Треба було цілої сили слова молодої апостолки жіночих свобод та її неструженого завзяття, щоб не зважаючи на найтящі коліди не знеохотитися та вести дальше розпочате діло.

А муштини — то ці вже й не находили досить некультурних способів, щоб перешкодити Сузанні у її діяльності. В 1854 році, вона гєрна, відважна: зодягнена зі смаком, виступила на публичному зібранні, щоб говорити про еманципацію жінок. Між слухачами море муштин і кілька ледви жінок. Сильним, рїшучим голосом починає вона свою промову: "Пані і Панове! Я є Сузанна Ентоні, і прийшла тут, щоб домагатися свободи для жіноцтва!" Хтось з муштин перериває її: "Краще іди і пошукай собі чоловіка!" — Саля вибухає реготом і в одному менті яйця та зіпнила ярина летить як дош на голову Сузанни. Але вона хусткою втирає лице та спокійно, без сліду страху чи гнїву продовжає свою промову. А коли скінчила, і товпа починає розходитися домів — кількох муштин підходить до бесідниці, ставить їй питання, жадає пояснень.

(Продовження на Стороні 8-ій).

ли. І ми теж не хочемо легкої праці. Хочемо, щоб — як треба буде цього — обливав нас піт, мліли руки та не ставало часу на сон. Хочемо відробити це, що занедбали і відробити з великою надвижкою. Бо такої праці жадають від нас ці, за яких щасливий поворот домів молимося кожен днини.

К. О.

ВІСТІ З ЦЕНТРАЛІ СУА

Мало не в кожному числі Нашого Життя, у "Вістях з Централі СУА" ми нагадували відділам що шеста конвенція СУА утралі СУА" ухвалила додаток до статута який каже: "Кожний відділ СУА, крім річної вкладки до Централі в сумі 10 дол., має прислати також 5 дол. на організаційний фонд СУА"

Помимо того ще не всі відділи це зробили. Напоминаємо ці відділи заплатити цей фонд ще до кінця року.

Повідомляємо, що у фінансовім звіті який відділи одержать незадовго, не будуть подані відділи, які прислали якінебудь гроші після закриття книжок 31 травня ц. р. Вони будуть подані аж у звіті від 1 червня до 30 листопада.

На засіданні Екзекутиви СУА дня 6 червня, була ухвалена **Організаційна поїздка**, представниці Централі СУА. Ця поїздка зачнеться зараз по "Лейбор Дей" Представниця відвідає не тільки усі існуючі відділи, але також ті місцевості де відділи були але з якоїсь причини перестали існувати цілком, або тільки перестали належати до Централі. Просимо, слідити в наступному числі Нашого Життя, за точною програмою поїздки. Але вже тепер просимо підготуватися, щоб збори з членками відділів, представниця могла відбутися серед тижня, а не тільки в неділі. Поїздка буде безперервна, то значить що представниця буде їхати з одної місцевості до другої, не вертаючи домі, аж після скінчення відвідин відділів. В тій справі, відділи дістануть ще обіжник.

Колиб хто з наших читачок бачив можливість завязання відділу у їх місцевості, просимо повідомити негайно Централю СУА., щоб можна включити цю місцевість в програму поїздки. Просимо адресувати: Ukrainian National Women's League of America, Inc., 866 North 7th Street, Philadelphia 23, Pennsylvania. Будемо дуже вдячні за інформації.

На запрошення Folk Festival, який кожного року улаштує Philadelphia Bulletin, одна з передових газет міста, Централю уладила в Academy of Music виставу мистецтва, в днях 10, 11, 12 і 13, травня. Виставою займався Виставовий Комітет, під управою п. Анни Бойко, президентки Секції Мистецтва СУА. Вистава була дуже успішна. Шкода що тепер не можна було нічого продавати, бо був великий попит, а головно на писанки. Та їх було мало, бо пані: Анна Бодак з Бруклина і В. Василенко з Філадельфії, дали по кілька писанок для Централі на виставу. Хто з читачок вміє писати гарні писанки зволить ласкаво написати до Централі СУА. Мистецький Комітет радо закупить писанки навіть коли вони не є тепер в сезоні.

Відділи повинні зробити тепер плани на виставу українського мистецтва і якнайскорше повідомити про те Централю СУА.

Відділ 22 СУА в Джерзі Ситі, закупив в Централі 50 книжечок платничих, де записується місячна вкладка. Кожна членка купує собі таку книжечку у відділі й кожний раз як платить до відділу, урядничка це її записує. Колиб ще який відділ бажав набути в Централі такі книжечки, зволить їх замовити. Ціна за одну книжечку 20 центів.

ЦЕНТРАЛЯ ОДЕРЖАЛА:

Передплати:	Нові	Разом	Від. 53 Бруклин за 1944	10.00
Відділ 28 Ньюарк, Н. Дж.	3	8	Фонд організаційний:	
Відділ 29 Вунсакет, Р. А.	2	32	Від. 24 Елизабет, Н. Дж. за 1944	\$10.00
Відділ 42 Філадельфія, Па.	1	68	Від. 30 Клівленд за 1944	5.00
Відділ 53 Бруклин, Н. П.	1	11	Від. 38 Ансонія, Конн. за 1944	5.00
Річна вкладна			Відділ 53 Бруклин, Н. П.	5.00
Від. 8 Бронкс, Н. Й. а 1943 і 1944		\$20.00	Фонд конвенційний:	
Від. 24 Елизабет, Н. Дж. за 1944		10.00	Відділ 26 Детройт, Міч.	5.00
Від. 26 Детройт за 1944		10.00	Фонд Пресовий:	
Від. 28 Ньюарк, Н. Дж. за 1944		10.00	Відділ 18 Джемейка, Н. Й.	\$10.00
Від. 30 Клівленд за 1944		10.00	Відділ 53 Бруклин	10.00
Від. 33 Кліфтон Гайте, Па. за 1944		10.00		
Від. 38 Ансонія, Конн. за 1944		10.00		

CORRECTION

In the sixth issue of Our Life, in the article "Clare Boothe Luce on Ukraine and the Soviet-Polish dispute" an error was made reading: "In this work the observation of careers of the top most women of America, like you, is very helpful our acti-

vities and utterances are inspiring not only for their brilliance and high level to which it is possible for a woman to rise in this country, but especially for your championship of decency in national and international affairs.

It should read "...very helpful, your activities and utterances..."

Public Opinion Stirs Truth On Ukrainian Problem

A fine example of how the American people and the government leaders can be constantly reminded of the fate of forty-five million Ukrainian people and their country, was excellently portrayed in "Our Life," of the June edition, where the communications between our editor, Mrs. C. Olesnicki and Congresswoman Mrs. Clare Boothe Luce were printed.

It is through such actions that the eyes of the post-war political ambiguous persons will be kept open, and with God's merciful will, might be guided to undo the horrible injustice done to the Ukrainian people for so many centuries, including the past twenty-five years.

An intimate membership between members of Soyuz Ukrainok and leading American civic, cultural and political women's organizations in all cities and states, is most desirable and essential, through which parliamentary procedures can be cultivated and action can be taken through proper channels when it is necessary to bring out in the open an issue regarding the freedom of the Ukrainian people,

A better acquaintance with all local and state representatives and congressmen should be an important part of the 1944 and 1945 programs for the members of the Ukrainian Nat. Wom. League of America, and more articles on the activities of S. U. A. branches should be submitted to local American newspapers, for it is common knowledge that an organization is better known and recognized by the activities of its secretaries and its publicity.

Annette L. Kmetz, Nat. Chairman of Public Relations of SUA.

ПИТАЄМО ЗА АДРЕСАМИ ГОЛОВ УКРАЇНСЬКИХ Ю- НИТІВ А. Ч. ХРЕСТА.

Редакторка "Нашого Життя", як голова Відділу Співпраці з АЧХ. при У.К.К. підготує статистику, яка виказалаб число наших унитів, скількість і якість праці, скількість і назвиска жінок, які одержали відзнаки та степені АЧХ. і т. п.

Справа та настеряє багато труднощів, тому, що навіть по наших більших осередках нема централь громадського життя, які моглиб такий матеріял достарчити

Тому цю дорогою звертаємося з проханням до членок СУА, які працюють по наших Юнитах, чи групах, щоб негайно на адресу редакції Н. Життя подали адреси голов Юнитів чи провідниць гуртків АЧХ, які є по їх місцевостях.

Багато праці для АЧХреста не пропадає, чи хто знає про неї та розголосить, чи ні. Але вона може збільшитись та принести кращий вислід, коли наше громадянство, а у першу чергу українське жіноцтво буде мати образ цього що зроблено.

ПЕРЕПИСНА РЕДАКЦІЯ

П. М. Козаченко, Дітройт. Дякуємо дуже за витінок з газети. Зуживемо новинку у наступному числі.

П. Ю. Шустаневич, Дітройт. Щира дяка Вам та цілому веселому товариству за пам'ять. "Наше Життя" жде на матеріял від Вас! Привіт.

П. О. Штогрин, Філадельфія. Ваші дописи прийшли так, що був час подати лиш одну, що вчаснішої дати. Друга піде у наступному числі. Здоровимо.

П. С. Ковбаснюк, Нью Йорк. До цього числа спізнилася Ваша допись, піде у числі на серпень. Вибачте!

П. М. Сена, Дітройт. Прохаємо Вас дуже подати адресу голови Вашого юниту АЧХ. Чекаємо на новини, що робиться у Вас літом. Щирий привіт.

ДАР КРОВИ

На зборах Дочок України 42 відділу СУА у Філадельфії, була пропозиція щоб започаткувати дар крови, організованим способом. Бо хоч ми знаємо що у Філадельфії є чимало Українок що дали свою кров для А. Ч. Х. деякі навіть по кілька разів то про це нема ніде ніякого рекорду. На зборах зголосилося кілька жінок, умовлено день коли мали всі зійтись в квартирі А. Ч. Х. на Волнат стріт.

В означений день, голова СУА Олена Лотоцька пішла до головної квартири А. Ч. Х. і там зробила умову, щоб жінки які зголосяться для дару крови і подадуть що вони є від Союзу Українок Америки, були так зареєстровані. Вони дуже радо на те згодилися. Пані Марія Ганусей дала час на своїй радіо програмі для п. Ант. Кульчицької, голови українського юниту А. Ч. Х. яка закликала Союзянок до дару крови, й пояснила що вони мають зробити, щоб були записані на листу СУА в А. Ч. Х.

Віriamo що філадельфійські Союзянки використають цю нагоду й зроблять подвійне добро, бо дар крови є ціль благородна і тепер незвичайно потрібна а до того наша організація буде мати рекорд, скільки нас у Філадельфії сповнили свій обов'язок рятування життя, тих що борються за краще завтра цілого світа.

Марія Григорєць,
писарка 42 відд. СУА.

Susan F. Makohin

Dr. Sofia F. Rusova

My love for, interest in and association with the Ukrainian people and all things Ukrainian goes back a number of years. Like so many things in the lives of all women it can be blamed on — or credited to — my husband. Without Mr. Makohin and his great love for Ukraine I could not have had the interest in and love for that land that I have.

During our many years abroad it has been my privilege to really know some of the most outstanding Ukrainians there — both men and women. I know them well enough to love them for their faults as well as for their good points, and to know them well enough to appreciate just what they have done — and many of them are still doing — for the Ukrainian nation and people, as well as for humanity in general in this present struggle. One of the most interesting personalities in this group — perhaps the most outstanding one — was Dr. Sofia Rusova. I wonder if the Ukrainian people — particularly those in the United States and Canada — fully realize just how great a personality and a patriot Dr. Rusova was and what the Ukrainian nation really lost by her death in Prague on February 5, 1940. I doubt it.

Although Dr. Rusova was not a Ukrainian by birth — she was Swedish — when she married Professor Rusov she adopted the Ukraine as her Country and its people as her people and never ceased working for them until the day of her death. She spent her entire life for that one cause and worked with an energy and intelligence seldom seen anywhere by anyone.

It was our very good fortune — my husband's and mine — to have known Dr. Rusova intimately. She was our friend as we were hers. We both had a deep understanding of and love for this frail little woman. She was tiny — scarcely five feet in height — and so very frail and delicate looking, one was very deceptive, however, for in spite of her frailness, she had the energy of six normal persons. Until I really knew her intimately even I did not have the slightest conception of just how much of a human dynamo this tiny little woman was. She was very active — mentally and physically — and had the keenest of minds. Nothing was too much trouble or too much work for her to do. She was intelligent as well as intellectual, a rare combination. In her personal tastes and habits she was extremely simple and even frugal. I have known her to walk three miles through the city streets of Prague in order to save the few pennies the street car would have cost her so that she might be able to give that small amount to help someone else. And this, too, at the age of eighty. She had — like so many truly great people — a deep love for her fellowman, as well as an unusual understanding of his problems and heartaches.

I knew Dr. Rusova best, and saw her most frequently, while she lived in Prague during the last ten years of her life. During these same ten years she also visited us a few times in Ge-

neva, Switzerland. These holidays with us in Switzerland were always a source of great happiness to both of us and she enjoyed them wholeheartedly as a small child would.

You Ukrainian women of America and Canada may not realize it — in fact you may not even know it — but Dr. Rusova did more for the Ukrainian cause abroad than any other woman I have ever known.

She had an unlimited faith in the women of the world — and particularly in the women of Ukraine. They were both her life and her hope for any kind of a future worthy of the sacrifice that the world is going through today. She used to spend many hours arguing with Mr. Makohin on woman's place in world affairs and their ability to carry on, and through, whatever might be necessary under any and all circumstances. When she thought that perhaps he (Mr. Makohin) did not entirely agree with her she would then appeal to me to help her convince him how right she was.

All women know that all battles fought in any wars are not fought on the battlefields — nor are they fought by men. I believe that the Ukrainian women know this fact perhaps better than any other women in this world. Certainly the Ukrainian women living in any part of Eastern Europe know this with a greater degree of clearness than most. Their lives have been — still are — a continued battle.

Most Nations have suffered from Wars. In our own time it has been the World War of 1914-1918 and now this present war, but for the Ukrainian people it has been a continued succession of wars for many, many years — even during the so-called "Peace Years" following World War I. The women of the Ukraine have had far more than their share of misery, suffering and heartbreak that comes with and follows any war and all wars. In this present war they have again been forced to bear far more than their share of the load. They have fought, they are still fighting and they will continue to fight with a courage beyond all understanding. They surely deserve full credit for their sacrifices and they surely have earned and deserve full recognition of the almost super-human part that they have played in this war. They are entitled to — for they have earned — some consideration and a little more justice in the final settlement of things than they have received up until this moment.

This they must get for they have earned it. The Ukrainian people, and particularly the Ukrainian women, have earned the right to the same justice that has been promised so freely to all other nations. They have fought in this war as no other nation fighting in this — or any other war — has fought. And in this statement I include both the Poles and the Greeks — two nations who have also fought magnificently — but not more so than the Ukrainians. The Ukrainians have earned — and earned the hard way — their right to freedom and independence, their right to live and to govern their own lives. They have earned

the right to some of this justice that has been promised to one and all, rich and poor, great and small nation. All this too must be given to the Ukrainians. If it is not given to them then there is certainly something very wrong somewhere.

You women over here have done much — you are doing a wonderful work and you must continue to do even more — for it is always the women who must carry the burden. It is also the women who could — and should — see to it that another war cannot happen again in another twenty to twenty-five years. It is truly amazing how very little it takes to really make people happy and it is always the simple things in life that make people the happiest and that they want and are both willing to fight and to die to protect. These simple things could be, and should be, available to all and there is no just reason on earth why they cannot be. If all women act intelligently and cooperate they can produce a force so strong that they can accomplish anything that they wish to accomplish. They can compel that honesty, decency and truth be restored once more in the world.

Public opinion is still the most powerful weapon that we have and the women of the world have the power in their own hands to make this world as they wish it to be — as it could be and as it should be. There is room enough on this earth for all and "live and let live" has yet to be improved upon as a motto.

We need so desperately right now, and all over the earth, a little more of both, love of God and love of fellowman. All these simple truths Dr. Rusova recognized too and tried so hard to do something about. She foresaw very clearly much of what has happened in the world in the past five years — she foresaw all this, years before there was more than a bare possibility of its happening. She tried so hard to awaken the women of Europe to their danger and to their duty in doing something to avert the present catastrophe. I will quote here a very small part of her speech at the International Women's Congress at Grenoble, France in 1935.

"Delegates and representatives of the Women of the World. Today, as on so many occasions in the past, I have the honor and privilege of addressing you — the women of the nations of the world — as a representative of my nation, the Ukraine. Today, as in the past, I wish to say and to insist that this go on record, that the women of Ukraine are not only willing but that they are anxious too and insist upon, cooperating with the women of all other nations for justice and freedom for all nations. Justice and freedom for all nations — small or large, rich or poor, and that they also insist on this same justice and freedom for their nation — the Ukraine. I am an old woman but I cannot help but see that there are signs now showing that unless the women of all nations get together, insist upon, work for — and if necessary fight for and die for — real justice and freedom for all nations — then within the coming five or ten years at the very longest this world will be plunged into the greatest catastrophe that has ever stricken it. If we do not heed these signs history will condemn

us for not doing our duty and for not trying to avert and prevent such a calamity. So I beg of you — all of you — work together and prepare for a real freedom for all, including the Ukraine."

We watched her make this speech — this tiny little woman with the voice of a dove and the fighting spirit of a modern Jeanne d'Arc. She was truly a great soul and a great patriot and even those delegates at the Congress who did not care to hear anything about any kind of freedom for any kind of a Ukraine, (and there were many such there), had to applaud her. To the everlasting sorrow of all the world her prophecy has since come true, and we, the women of the world, did not do enough to stop it. Are we doing enough now to stop a future repetition of the same thing?

I would also like to quote a bit from another letter that I received from Dr. Rusova for I think it will interest you women. It was written for her, by a friend at Boruvka Sanatorium in Pague on February 4, 1940. This was the day before she died. "Dear Lady Makohin — Sasha no doubt is writing you. She keeps telling me all will be well, but I know better. My time has come and I am not sorry to go. I tried my best to do my small part for my suffering Ukraine. Before I write you on other and more personal things I want to beg of you to influence your good husband, who has done so much for us, to study the work or better still the results of the work, of the Ukrainian women emigre and particularly of those in America. You know that during the many years that I have had the privilege of knowing and admiring him your husband has always been very enthusiastic and full of admiration for the work of the Ukrainian women in their homeland. He was, however, very often discouraged and at times even bitter about the work of the Ukrainian women abroad.

"He said that they did not do as much as they could have done and should have done. I disagreed with him many times but this did not help. I am sure that if he studies this question — and the results — carefully, he will — he must — change his mind. I am sure of this for he is very just and having done so much for the Ukrainians (maybe they do not either know or realize just how much, but I do) I would want him to know that he was mistaken. Maybe this is my last letter to you although I sincerely hope not, but I want you to do this one thing for me. And just one thing more, please — if I am right, I hope that some day he will tell some of the Ukrainian women in America just this."

The rest of the letter was personal and it was her last letter for she died the next morning.

Because of Dr. Rusova's request Mr. Makohin did study the work of the Ukrainian women here in the U. S. and has since told some of you that he was wrong and that it gave him great happiness to be able to tell you that. You have done and you are doing fine work.

After listening to the speech of one of these women — Mrs. Lototska the head of Soyuz Ukrainok of America here in Boston on May 7th I decided that you should know this. Dr. Rusova was right and it gives me great

(Continued on Page 7)

ПРИ ГРОМАДСЬКІЙ РОБОТІ

ВІД. 22, ДЖЕРЗИ СІТІ, Н. ДЖ.

Дня 27 лютого, 1944 року відбулися річні збори Жіночого Демократичного Клубу відділу 22-ий Союзу Українок Америки в Джерзі Сіті, Н. Дж.

На зборах явилось поважне число членок які уважно слухали звітів уступаючого уряду. Із звітів було видно, що членки відділу провели дуже гарну працю в минулому році. Давали поміч матеріальну де лише уважали за потрібну, брали участь у збірках на Воєнний Фонд, Американський Червоний Хрест, Комюнеті Чест, на Жовнірів Українців, на свої українські установи, в продажі Воєнних Бондів. Відділ вислав свою делегатку на Український Конгрес у Філадельфії, давав ріжні підприємства, а також вшанував ювілейні свята своїх членок.

Коли з Новим Роком загостила до нас давно очікувана наша жіноча газета "Наше Життя", наш відділ щиро її привітав, бажаючи Головному Урядові США і редакторці п. К. Олесницькій доброї кріпкого здоров'я на довгий час сповняти свою велику працю на славу українського жіноцтва.

Зараз зібрано 27 передплатниць і продано поважне число першого видання. Членки обіцяли на кожному місці ширити свій часопис і збирати нових передплатниць.

Потім прочитано плян праці на рік 1944 і ухвалено всякого рода підприємства на збирання фондів на видатки організаційні і т. д. До переведення річних зборів вибрано п. А. Шимон. Дякуючи уступаючому урядові за працю вона приступила до вибору нового уряду.

На рік 1944 наново вибрано одноголосно п. Анастасію Вагнер предс., п. Юстину Шмайдей заст. предс., п. Марію Самоїл секр., п. Ксеню Барна кас. Контрольна Комісія — п. Анна Шимон, п. Емілія Угорчак, п. Анна Гутер.

По виборах членки мали перекуску підчас якої прийняли сім нових членок і зібрали 30 дол. на Американський Червоний Хрест.

За уряд від. 22-го США.

Анастасія Вагнер, предс., Марія Самоїл секр., Ксеня Барна касієрка.

НА ПРЕСОВИЙ ФОНД США.

Філадельфія, Па. По \$1.00 зложили: Пелагія Малиновська, Софія Миць, Олена Журибіда, Анна Букайло, Анастасія Коробек.

ВІД. 44 СУА, БОСТОН, МАСС.

Дня 7 травня ц. р. 44 відділ Союзу Українок в Бостоні обходив 10-літній ювілей свого існування влаштуванням концерту. При вщерть заповненій салі, голова відділу Марія Івашко відкрила свято вітальною промовою й покликала председателю свята Марію Костецьку, яка по короткій промові передала провід концерту п. Марійці Прохницькій.

Жіночий хор відспівав Гимн Союзу Українок і ще дві народні пісні. З черги хор мішаний співав вязанку пісень, декламації виголосили М. Буцяк, М. Терлецька і А. Бербеліцька. Обидва хори були приготовані й співали під проводом свого пароха о. В. А. Каськова.

Святочну промову виголосила п. Олена Лотоцька, голова СУА. Вона говорила на тему: "Значіння Союзу Українок тепер і в майбутньому". Привіт по англійськи зложила п. Марія Влеквел, представниця Інтернатершенел Інституту в Бостоні. З черги промовляли теж п. Яків Макогін і о. В. А. Каськів. Відтак були привіти від Сестрицтва Пок. Пресв. Богородиці і дар 10 дол.; від Запорозької Січі з даром 10 дол.; Дочок України з даром 5 дол. і У. Н. Союзу а також письменні привіти від 29 відділу СУА у Вунсакет, пані Анни Бойко з Філадельфії.

Привіт Голові Союзу Українок віддекламувала панна Анна Попович і вручила п. Лотоцькій китицю червоних рож.

Звіт 10-літньої діяльності 44 відділу прочитала секретарка Юстина Смарш (подаю тут в скороченні): "Почин до заснування 44 відділу США в Бостоні дав тодішній парох о. Йосиф Жемхівський. В лютім 1934 приїхали до нас з Вунсакет пані Розалія Борис і пані Вецаль. Пані Борис пояснила що робити щоб заложити відділ США. І так в березні 1934 року зійшлося 28 жінок і на тих зборах рішено прийняти назву імені Лесі Українки, вступити відділом до Централі США і зараз вислати 15 дол., т. є. 10 дол. на чартер і 5 дол. вкладки, а також устанавлено 10 ц. місячної вкладки членок до відділу. До уряду ввійшли пані: Франка Бойко, голова; Юстина Смарш, писарка; Магда Зварич, скарбничка; Анна Жемхівська і Олександра Шафранська, контр. ком.; Ксеня Гринюк і Агафія Бербеліцька, господині. Цей уряд був до 1937 року.

В 1938 році до уряду ввійшли пані: Марія Давискиба, голова; Паранька Кучер, заст.;

Юстина Смарш, писарка; Анна Гримак, заст.; Магда Зварич, скарбничка; Олена Школяр, заст.; до контролі: Олександра Шафранська і Софія Козак; господині: Ксеня Гринюк і Агафія Бербеліцька. Вони осталися до 1940 року, коли то до уряду вибрано: Паранька Кучер, голова; А. Цафранська, заст.; Магда Зварич, скарбничка; Олена Школяр, заст. Вони осталися на 1941 рік. В 1942 вибрано: Марія Івашко, голова; Паранька Кучер, заст.; Анна Попович, писарка; Юстина Смарш заст.; Анна Каськів, скарбничка. На 1943 рік остався той самий уряд, крім писарки, бо вибрано Катерину Бортник. Пані Марія Івашко, Паранька Кучер і Анна Каськів осталися також на 1944, секретаркою вибрано Юстину Смарш.

За тих 10 років уладжувано: балі, День Матері, представлення і концерти з яких то доходів посилали до Рідного краю на такі ціллі: Рідна Школа, Інваліди, Боева акція, конгрес Укр. Жіноцтва в Станиславові, Політичні Вязні, і передплати на журнали: Жіноча Доля, Нова Хата. В Америці: закуплено образ св. Ольги в Церкві, на Американський Червоний Хрест, вислано делегатку на 1-ший конгрес у Вашингтоні, Марту Берестецьку, куплено 2 Воєнні Бонди. Також вповнено всі зобовязання до Централі США. В 1943 наші членки працювали для А. Ч. Х. коло бандажів. До 7 травня, 1944 відділ числить 48 активних членок"

Після того звіту музика п. Галатина забавляла гостей, заки приготували сцену до представлення, яким займався пан Давискиба. По представленні закінчено свято американським і українським гимном, і гості зійшли на довшню салю на перекуску.

В понеділок 8 травня, зійшлися членки на церковну салю, де були організаційні збори скликані головою США. О. Лотоцькою. По рефераті п. Лотоцької були запити на які референтка радо відповідала. Несподіванкою був "біртдей кейк" з 10 свічками який приготували пані Бербеліцька і Гринюк. За кейком і кавою завелась товариська гутірка і хоч пізна була пора ніхто не спішивсь до дому.

Юстина Смарш, писарка.

The test of good manners is to be able to put up pleasantly with bad ones.

Wendell Willkie.

ДЕНЬ МАТЕРІ В НЬО ЙОРКУ

Заходом Окружної Ради в Нью Йорку відсвятковано дня 13 травня, ц. р. День Матері. Тому, що на цей день наша нью-йорська громада у кількох місцях обходила це свято — Окружна Рада підготувала День Матері на скромний розмір, у першу чергу для членок нью-йорських відділів США. Зійшлося їх у льокалі демократичного Клубу враз зі запрошенням гістьми поверх тридцять осіб та провели час на щирій гутірці, при принагідних промовах учасників та смачній перекусці. Проводила гостинюю головою Окр. Ради п-і Бенцаль,

Про українську маму, яку саме Провидіння Боже наділило прикметами доброї матері значучи, серед яких тяжких обставин доводилося і доводиться їй виховувати дітей — говорила п-і К. Олесницька, покликуєчись на взірцеві постаті материй, що пам'ять про них передала нам історія нашого народу. П-і Стефанович повитала між присутними колишню заслужену у праці для США членку паню А. Курило, яка у перше від кількох літ явилася у гурті Союзанок. Зворушливо говорив пан П. Стасюк на тему цього, як правдива вдячність і любов для материнських посьвят будяться доперва у дорослої людини. І тим вона більша чим більше жури та турбот дізнавала мати від своїх дітей. Оля Чарнецька, доня пані М. Чарнецької з Жіночої Громади виголосила гарною українською мовою вірш у честь матері — декламували теж пп. Йосик та Кобзар.

Дякуючи жертвенности членок США, які даром підготували перекуску — прихід зі свята в сумі 30 дол. можна було розділити на народні ціли. Призначено 15 дол. на українську школу ОО. Василіян в Нью Йорку, і по п'ять доларів на АЧХрест, Конгресовий Комітет та Пам'ятник Героям, що його ставить українська громада Нью Йорку.

Учасниця.

ПАЙКУВАННЯ НА ЛИПЕНЬ

Цукор: Значок ч. 30, 31 і 32 в книжці 4 кожний важний на 5 фунтів цукру на необмежений час.

М'ясо, товщ: Усі м'яси, за виїмком стейків і волових "ровств" вільні від пайкування. Червоні значки А8 до W8 в книжці 4 важні на необмежений час.

Консервовані харчі: Сині значки А8 до V8 в книжці 4 важні на необмежений час.

Черевини: літаковий значок ч. 1 і 2 в книжці 3 важний на необмежений час.

Купуйте воєнні бонди!

БІЛЯ ХАТИ І КУХНІ

ЯК ВІДЖИВЛЯТИСЯ ЛІТНОЮ ПОРОЮ

Живемо у краю, де свіжу ярину та овочі можна дістати через цілий рік. Як у нас зима — то на західнім побережі та Флориді літо і залізничні вагони холодильні привезуть звітлія для нас усе, чого треба нашому здоровлю. Тому теж наш організм не є весною такий “віго-лоджений” на вітаміни як це трапляється населенню країв та підсоння, де свіжа ярина та овочі доступні лиш літню порою. Ми часто забуваємо про цю обставину, і з приходом перших гарячих днів шукаємо “легкої” страви у цьому переконанні, що салата, овочі та ярина — це найідеальніща пожива на літо і вона заступить усе інше.

Та так воно не є. Люди, які з професії займаються справою нашого правильного відживлювання — лікарі та дієтики — звертають увагу на це, що наше тіло літом потребує такої різноманітної поживи, як у зимі. Не дивлячись на пори року підставою доброго здоровля є це, щоб наша щоденна страва мала усі потрібні складники. І на пр. неїдження мяса у гарячі дні — як багато людей це робить — є цілком безосновне, бо наше тіло потребує протеїн через цілий рік. І байдуже йому, чи вдягаємо на него купальний костюм, чи кожух.

Проте в літі ми повинні — без шкоди для здоровля — вменшити скількість солодких страв, товщу та каш, бо вони дають надто багато “палива” і так розігрітому тілу. В місце цього їдимо більше овочів і ярини. Вони дешевші, як зимою, легкостравні, а в гарячі дні навіть апетит наш скорійш до них повертається, як до чого іншого. М'ясо та рибу треба варити, або душити під покришкою, а найменше смажити та печи. Також різного рода мясні та рибні салати повинні літом часто знаходитися на нашому столі, бо вони дадуть нашому організмові потрібних протеїн. І то у виді, який найкраще відповідає літній порі. Понище даємо припис на літню страву з курей та мясну салату.

Курки з паприкою

Двофунтове курча пократи на чотири часті. Посолити на пів години перед варенням. Три четверті фунта цибулі покрити і присмажити у двох ложках масла на золоту краску. Здіймати з огня, досипати ложечку солодкої паприки, додати шклянку води і пів зубця дрібно посіченого чіснику. На верх положити чвертки курячини, покаятний на кружки зелений перець і два помідори

Прикрити щільно покришкою і на малому вогни душити біля одної години. Як м'ясо м'яке — заправляємо курятину сметаною.

М'ясна салата

Чотири горнятка крайної у кісточки зимної бараболі вимішати з двома горнятками вареної ярини: горошку, зеленої фасолі, моркви, кукурудзи. Додати дві ложки покритеної цибулі і стількиж зеленого перцю. Посолити до смаку, вживаючи біля двох ложочок соли. Додати одно горнятко покрайної на вузкі пасочки або в дрібну кістку ковбаси, сухої салами, болоні, шинки чи іншого зимного мяса. Вимішати з горнятком майонезу і заохолдити. Подаючи обложити пластинками ковбаси чи мяса, та кружками цибулі.

Салата з огірків і редкви

Покроїти редкву в кільця, так само тонко пошаткувати огірок. Перемішати, посолити полляти квасною сметаною і посипати дрібно крайною зеленою цибулею.

З кухонних порад

Як заправляємо сос чи зупу мукою — дуже часто трапляється, що мимо варення сирій смак муки перебиває у страві. Тому доре мати під рукою готову зрумянену муку і вживати її кожного разу, як потреба.

На тяжку, залізну пательню насипаймо добре просіяної муки і поставмо на дуже малий вогонь. Мішаючи без упи ну зрумяним муку на ясно кавову краску, ніколи не темнішу. Тоді треба муку зовсім виохолдити і зісипати у пушку. Замкнена держитися у нескінчене.

* * *

Гумові кільця, яких вживаємо до ущільнювання слоїв зі зимовими припасами овочів та ярини — є вироблювані тепер з т. зв. “воєнної гуми” Тому трапляється, що деякі з них мають дуже сильний запах, який може пошкодити смакові консерви, або й зовсім її зіпсувати. Тому перед ущільненням слоїв треба такі кільця добре вимити щіткою і виварити у воді з домішкою соди до печення. На тузін кілець брати квартиру води і ложку соди.

— “Чому ти плачеш, Юрку?”

— “Бо я вчора вдарився в коліно”

— “То юмуж ти вчора не плакав?”

— “Бо вчора нікого не було дома”

КУТОК КРАСИ

веде Стефа Абрагамовська

ПРИГАДКИ НА ЧАСІ

Соняшна купіль — це природний лік на нашу шкіру, яка через зимові місяці приблизна та набрала змученого вигляду. Соняшні проміння це для шкіри косметичний середник, якого не заступить ніякий крем краси, чи пудер. Вони лікують недомогання шкіри та вигладжують лице побуджуючи кров до живішого обігу. Опалене сонцем лице робить обличчя молодшим на вигляд, а що цей благодатний середник краси доступний кожній жінці — треба нам з него якнайбільше користати.

Та хоч стільки добра нашому виглядові робить літне сонічко — то шкоди теж воно може вирядити нашій шкірі чимало, коли ми необережно з нього користаємо. Головне, як жінка досягла середнього віку, і її шкіра з природи стає більш сухою — треба соняшну купіль починати дуже обережно. Перш за все натовстити шкіру кремом, чи спеціальним плимом, а виставляти на сонце починаючи від кількох, чи кільканацяти мінут, опісля збільшуючи час щоднини. Усе залежить від цього, чи наша шкіра менше або більше вражлива на сонце. Ця обережність не відноситься у такій мірі до наших проходів у літо по парках та вулиці, чи соняшних купелів на даху нашого мійського мешкання. Тут сонце продирається через густу заслону диму та саджі, тому й не має такої сили палити нашу шкіру. Але теж і менше хісна їй проносить.

Найкраще місце на сонішну купіль — це пісок над морем, де лучі сонця відбиваються від води і ділають з подвійною силою. Найліпший час — ранок: так швидко, як лиш зникне мрак, бо тоді і воздух найчистіший, температура лагідна, а лучі сонця нетурбовані нічим прямо дотикають нашу шкіру.

Підчас цього, як беремо сонішну купіль, треба пити багато води і плинів, бо це теж не дає шкірі надто висихати.

Добре мати під рукою флашечку тойлетової води бо деякі роди плину, чи крему, що ними захоронюємо шкіру перед соняшним попаренням, лишають на лиці плями, що їх годі змити водою. Тому деякі жінки, яких стрічаємо в неділю вечір по сабвеях, коли вертають знад моря — виглядають так, якби приготувлялися до інвазії Європи, і робили “камофляж” на своїому лиці!

Нормальна шкіра по двох тижнях соняшних купелів, які поступенно продовжуємо дістає здоровий вигляд та рівну, смягляву краску. Протеж, ко-

ли в перших днях ми переборщимо з опалюванням і сонце попарить шкіру так, що вона покритється міхурцями — сліди по злуцненій шкірі будуть видні ціле літо, і нічого її вже не вирівнає у цьому сезоні. Біль попареної шкіри дається лагодити звичайним домашнім способом: до купелі дома всипати добру пригорщу крохмалю, якого вживаємо до білля. Він розм'ягчує воду і гоїть попарення.

Волосся і сонце не живуть у згоді. Волосся стає від сонця пасменисте і тому над морем чи в горах треба прикривати голову хустинкою, або капелюхом. Треба теж мити волосся натовщеним шампоном частіше, як у зимі і щіткувати кожної днини. Похилити голову вділ, зчесати волосся до переду і тоді щіткою чистити цілих десять мінут в діл, а потім побуджує кровобіг у шкірі, а на усі сторони. Щіткування це найкращий спосіб, як держати волосся чистим, лискучим і здорового вигляду, мимо діланья сонця та соленої морської води.

“ПОЙЗОН АЙВІ” — НЕБЕЗПЕКОЮ ЛІТА

Літня пора побіч приємностей, які дає праця у яринному городі, проходи чи поїздки у парки та ліси, має теж і свої темні сторони, до яких у першу чергу треба зачислити небезпеку “пойзон айві”. Найгірше — що ця небезпека чигає на чоловіка з таких місць, куди літню порою найбільше його тягне: з кожної пяди землі, вкритої зеленню та листям. Бо якщо місце є лиш трохи дике та таке, що природа може на ньому погуляти не боячись коди та ножиць городника — “пойзон айві” напевно найде собі дорогу, щоб порозтягати там свої ясно-зелені віти.

Тому у кого шкіра вражлива на цю трійливу рослину — повинен вже вчасним літом порадитися лікаря та вживати захоронюючих мастей. У кого появилися перші признаки зараження шкіри і вона зачервоніла, напухла та свербить — цей повинен негайно натерти шкіру густим милинням, зробленим з жовтого мила до прання. До втирання вживати шматинку. Після цього натерти шкіру алькоголем, і повторити опять натирання милиною піною. Так пять до шість разів, а на кінець змити закажене місце чистою водою і висушити ручником.

Колиб на шкірі появилися

(Продовження на Стороні 8-ій)

Софія Парфанович.

НА СТУПНЯХ

(Авторка цього оповідання — це львівська лікарка, відома у Зах. Україні зі широкої суспільної та літературної діяльності. Була головою протизалкогольного товариства "Відродження" та членкою Головного Відділу Союзу Українок у Львові. Перша збірка її літературних нарисів "Ціна життя" — появилася друком у 1937 році. Теми нарисів та оповідань цієї збірки зачерпнуті з лікарської практики авторки та шпитальних переживань. Одно з них передруковуємо).

На шпитальному коридорі буває тихо. Здається, ціле велике, важке життя притаїлося й здрімало. Алеж воно пливе тихим, міцним струмком у душах і очах тих, що лежать під білими покривалами. Денеде воно ледви ледви тліє, як іскорка під пошелем. Ще хвилину й погасне цей блудний вогник. Інодіж воно прориває важкі окови страждань і гомонить нестримним пасіонато болю і бравурою міцного, життєдужого крику.

Але на коридорі тихо. Там зелене листя хатнього квіття простягає ніжне гілля в тузі за сонцем. Вниз ведуть камінні ступні. Задумчиві, сірі, холодні. Вони мовчать про життєві роки, що пройшли ними.

У вхилку стіни, десь над половиною сірих, задуманих ступнів камінна постать Богоматері. Обличчя таке спокійне і розсіяне! Це сяйво від дитяти, що в Неї на руках. Здається: для Неї немає нічого поза дитям. Чи бачить Вона салі повні хорих тіл, чи чує крики хворих душ? Усміхається.

Рівна і тиха клячить перед образом жінки. На ступнях різьблені хвилі її сірого, шпитального одягу — наче ковані в каменю. Уста її шепчуть тиху, гарячу молитву до Божества. Вони ледви помітно ворухнуться на блідому, хворому обличчі. Чи вона благає життя і здоров'я? Чи може молитися за добро діточок залишених самих у малій, сільській хатині?

Блимає лямпадка, пахне квіття, що хтось приніс у жертві і склав у стіп Матері. Вгору і вниз біжуть камінні ступні. Мовчазні, одні за одними, як дні життя, що пройшло ними і ще мріє десь у майбутньому.

Модерев, старий мешканець шпитального саду простягає ніжнозелене віття та припавши до ступнів сяде на них, ніяк не сяде ніяк не сяде і блакить весняного ранку. По його пнях та гілля повзе гомін міста, що переливом своїх бурунів лиже узбережжя шпитального саду.

Тихі, прояснілі в неї очі. Повні дитячого довіря, щирі — і погляд їх простий і рівний як перелогі піль. Їхня блакеть за-

гублена, як усміх провесняного неба. Шепоче молитву

Оживлюються ступні! Це начальний лікар із своїми співробітниками йде до хворих. Тривожний гомін припав до стін, струснув пустою коридорів. Не чує його жінка. Її моління як плеса вод, що в них поринає човен, розбитий о підводні скелі. Наче помахами вітрил — раменами хрестирисує. Клониться, руки склавши на грудях і цілує ступні

Суворим криком зігнав молитву з її уст. В його словах погорда, студена відраза до її чистих, українських слів. Як штовх у груди, удар чимось тяжким і гидким: Не місце тут на молитви та поклони! Це-ж тільки перепона в русі, тільки завада на дорозі! Геть!

Твердо, чужо скакали слова і підстрибували по камінних ступнях. Будили щось глибоко приховане. Воно набирало нової, болетворчої сили. Так проганяють чужі наше слово і пісню на далекі, сирітські поля.

Глядіми на нього ясні, чисті очі як плеса вод. Такі щиро здивувані, без гніву і злоби, без вини й гріха. Ці очі поволі і зі здивуванням перевела з гнівного обличчя на ясний усміх Мадонни, та повна тихого сяйва стала зніматися камінними ступнями вгору. Наче несе з собою красу, віру і усміх — а за нею залишається пустка.

Здається: зійшла з образу Мадонна і пливким кроком, ступінь за ступнем линула людському горю назустріч. Людське дитя залишилось само у стінному врубі. Ще хвилину й заплаче за Матір'ю, що йде до хворих, несучи своє серце в руках. Іде лине та зникає між білими рядами ліжок

Мовчать старі, мудрі ступні. Проглинули легенду життя і туляться до холодних мурів, біжуть вгору і вниз. Роками, день-у-день входять на них хворі, а з ними надія, або передсмертний жах. Виходять на світ видужавши, або безнадійно хворі. Матері виносять новородженців із словами подяки на устах. Кожу не вернутися цими ступнями, того знесуть в тісній скриньці з сірої бляхи іншими, задніми, вузькими сходами, де тихіше, де півсутінки

Широкі ворота відкривають вступ до шпиталю. Туди вливається хвиля життя і припавши до сірих ступнів плеще об їхні боки та мие їхні старі ребра.

CUSTOM MADE
PERSIAN LAMB COATS

Не треба багато розписуватись про небувалу нагоду яку тепер можна знайти у виробництві Михайла Туранського. Кожна розумна жінка знає що тепер добра пора замовляти зимові футра.

Власне тепер у Михайла Туранського знаходиться один з найкращих виборів шкірок Persian Lamb у цілм місті. Ви лише виберіть жмуток шкірок, скажіть нам яку моду хочете і ми вам виробимо чудове футро до ваших найвибагливіших.

Замовте футро тепер щоб було готове на зиму. Так як все у Михайла Туранського купується з довірям.

Michael Turansky

350 SEVENTH AVENUE

NEW YORK CITY

Межи 29 і 30 ул.
на 16 поверсіЗамкнено в суботу
Lackawanna 4-0973

DR. SOFIA F. RUSOVA

(Continued from Page 4)

pleasure to be able to tell you this. I can do nothing better than repeat her advice to all women, as she gave it at the Congress at Grenoble, and to ask you to follow this advice.

May I add one more thing from myself and which probably has little connection with the original topic of this letter. You people of Ukrainian ancestry here in the United States and Canada do not need to have any inferiority complexes for any reason whatsoever — and many of you do seem to have them. You do not need to explain or excuse your nation. Your forefathers, your leaders, your history and your record to date are second to none. Your nation has borne, and is still bearing the brunt of most foreign invasions down through all history. Your nation has done more than its share to help civilization and it is surely doing more than its share right this minute. You can be very proud of your heritage and it stands up with that of any other national group here in America.

Continue to be good Americans but never forgetting your ancestry. You can be loyal to yourselves, to this country and to your heritage too. Make whatever sacrifices that may be necessary now for the United States — the land I know you all love. I would say, make even more sacrifices than any other national group. Fight harder than they do and go out of

your way to do more in every way than anyone else does for by doing more than your share now in this country's hour of need you will have earned the right to ask — even to demand — help for the land of your forefathers when peace comes once again to the world, as it must. You can help them — the peoples of Ukraine — and if this help is again denied them and you in the future as it has been in the past, you will have earned the right to fight — legally for this help. I am sure that America will be victorious in this war and I am also sure that there will be free and independent Ukraine.

So follow the advice of Dr. Rusova — your women of America and Canada of Ukrainian birth or ancestry — work and fight for your adopted country as you are doing but do not forget the land of your forefathers. Other Nationals do not forget theirs nor are they expected to. Why should you? And be proud that you are of Ukrainian ancestry. It is something to be proud of.

For her great love and her wonderful work for Ukraine, Dr. Rusova has my undying admiration, my eternal love, respect and sincere appreciation. She also deserves yours. Show it by following her example and her advice to you all.

З НАРОДНИХ ЗАГАДЛОК

Ситок медок, кістяне горнят-ко.

(xido —)

СУЗАННА ЕНТОНІ — ПІОНІРКА ЖІНОЧИХ ПРАВ.

(Продовження зі сторони 2-ої).

Таких мітінгів відбула Сузанна сотки, по усіх стейтах Америки. І усюди наруга, обиди, атаки. Але усюди теж трапляються одиниці, яких Сузанна переконала про слушність своїх домагань. В 1854 році Сузанна у самому лиш стейті Нью Йорк зорганізувала звичайно п'ятдесят жіночих клубів, і відбула мітінги у двадцяти інших стейтах Америки. Писала пізніше про них, що "ми збиралися по столах, будах, при блимаючому світлі малої лампочки, але люди двадцять миль добивалися до нас, щоб слухати про що ми говорили".

Коли вплив Сузанни Ентоні ріс та розширявся по цілому краю, група політикерів з ньюйорського Ассемблі підготувала нишком плян, який мав раз на все підірвати значіння цюї жінки — бунтарки. Попросту — постановили виставити її на прилюдне посміховище в надії, що воно врешті знеохотить Сузанну до боротьби та зверне проти неї її прихильників. Її та паню Стентон, другу провідницю американського жіночого руху повідомлено, що вони обі можуть виступити перед Асемблі зі своїми петиціями про рівні права. Коли вони це зробили, зголосився один з конгресменів з глумливою відповіддю на петицію. Він сказав, що жінки вже й так мають більші права, бо "вони вибирають для себе цю сторону ліжка, яка їм вигідніша, мають нагоду в кухні зісти смачніші куски страви, і через свої широкі спідниці займають на землі більше простору, як мушчини". Саля дріжала від реготу, а найблище видання газет принесло як сенсацію звіт про повну невдачу Сузанни у Асемблі.

Після цього навіть багато її співробітниць захиталося та радили Сузанні признати справу безнадійною. Але вона сказала рішуче: "Це, що є справедливе не може бути безнадійне" — і продовжала свою працю. Ще багато хвилих невдач довелося її потерпіти, поки врешті її неструджені зусилля почали родити овочі. Три роки після її памятного виступу у ньюйорській стейтській легіслатурі, цей самий стан ухвалив закон, який давав замужній жінці право заряджувати своїм майном. У 1869 році стейт Уайомінг перший у історії Америки, признав жінкам право виборчого голосування. Та всеж, коли три роки пізніше, Сузанна явилася у виборчому льокалі міста, де у цьому часі мешкали, та хотіла голосувати — її

арештували та посадили у в'язницю, як звичайного проступника.

Але реформи, яким Сузанна Ентоні промошувала шлях посвячуючи цьому усі свої сили — починали щораз більше протискатися у американську законодавчість. Стейт по стейтові ухвалювали закони про допущення жінок до освіти, зарібкової праці, врешті політичної діяльності. Коли у 1900-них роках вісімдесятилітня піонірка жіночих вольностей, Сузанна Ентоні обіздила Америку — кожний стейт витав її з почестями, а перед її досяганнями клонили з пошаною голови теж і мушчини. Як сідоглова бабуна вона іде у цьому часі до Англії, де з молодечим запалом промовляє до Англіїців на тему рівних політичних прав для жінок. Там гостює її у себе королева Вікторія, а після повороту у Америку президент Теодор Розевелт приймає її у Білому Домі та з прихильністю прислухується до її завваг над повним признанням жіноцтву політичних й інших прав.

Та ще кількадесять літ після цього довелося працювати американським жінкам, щоб використати серед суспільности кожний пересуд, який відсував їх від повних прав у державі. І видається, що аж друга світова війна принесла жіноцтву зрівняння з мушчиною в обличчі права — раз на все, і без усяких застережень. Та всеж — ця перемога жіноцтва булаб неможливою без послідовного, завзятого піонірства Сузанни Ентоні.

В 1906 році в Болтімор, ця велика духом і працею жінка відбула найбільшу із своїх конвенцій, і у цьому самому році покічила своє життя, присвячене до останньої хвилини боротьби за кращу долю та поступ своїх посестер.

ПРИ ГРОМАДСЬКІЙ РОБОТІ ВІДДІЛ 8 СУА. БРОНКС, Н. Й.

Піврічні збори 8 відділу СУА в Бронкс, Н. Й., відбулися дня 3 червня. На цих зборах контролю здала звіт діяльності. За пів року вступило до нас 6 нових членок. Предсідателька А. Дзюма говорила якби то нашу організацію як найбільше поширити. Вона вказала що сила організації залежить від сили й праці відділів і закривала наших членок дати гарний приклад своєю активністю й жертвенністю. Прочитавши Наше Життя, пані Дзюма казала іти слідами відділів які дописують до нашої газети, й учитися від них як і що можна найкраще зробити. Нові членки зацікавлені працею нашої організації будуть певно щиро працювати. На тих зборах дали 5 дол.

УСПІШНИЙ ПОКАЗ УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ

В днях 10 — 13 травня відбувся у Філадельфії в Академі оф Мюзик під зарядом "Бюлетин" так званий Фолксфестивал.

Поміж різними національностями Українці теж були запрошені до участі у цій імпрезі і то з подвійним виступом.

Один, це виступ наших танцюристів, в яких склад входили дівчата з Клівленд-у був найкращою атракцією дня, як писала газета Бюметин у звіті виступаючих груп.

Другий, це вистава українського мистецтва яку уладила Централья СУА. З п'яток виставових столів (американський господарський, канадський, російський і китайський) український презентувався найкраще і під оглядом скількості і мистецької вартості виставових річей.

Не диво, що і стягнув найбільше глядачів, які з подивом оглядали вишивки, різьбу, писанки, роботи п. Бодак і інші річі розложені на столі. Багато було охочих купувати ці річі, не питаючи навіть про ціну та з жалем відходили, коли довідались, що річі не були на продаж.

Взагалі вистава, яка тревала чотири дні принесла багато користі і в ділянці пропаганди української культури і тим що дала нагоду глядачам бачити окремішність українського мистецтва від російського.

Доказом, що показ нашої культури і мистецтва зробив гарне вражіння на чужинців був лист від впорядчиці цієї імпрези, який дістала п. А. Бойко голова мистецької секції при Централі С. У. А.

Олена Шоттрин
містоголова С. У. А.

на рідну школу при парохії св. Юрія, а також ухвалено з каси 5 дол. на памятник Ветеранів який мають ставити в Нью Йорку, а членкині зложили добровільними датками на ту саму ціль 30 дол. Дай Боже щоб гарно започаткована праця цього року продовжалася, щоб ми мали повне вдоволення яке може дати лише добре виконане діло.

М. Бобецька, секр.

Ширіть "НАШЕ ЖИТТЯ"

Phone: POPlar 5190

EMIL KULCHUSKY

NOTARY PUBLIC
REAL ESTATE INSURANCE

2231 Fairmount Ave.
PHILADELPHIA 30, PA.

"ПОЙЗОН АЙВІ"

(Продовження зі Сторони 6-ої)

міхурці — треба наложити на них густої пасти, зробленої з жовтого мила і води, прикриваючи місце шматинкою, намоченою у сильному розчині соли "Епсом" Держати цю перевязку принайменше через ніч. Не дерти закаженого місця пальцями, бо це розносить заразку далі по шкірі. У кого "пойзен айві" розкинулася по лицю, шії та руках прибираючи зразу ж острій, запальний вигляд — цему треба негайно вдатися по пораду до лікаря.

ЯК ДОВГО РОСТУТЬ ЗВІРЯТА

Майже усі звірята ростуть багато скоріше, як люди. Лиш слоневи забирає між 20 до 24 років, щоб стати зовсім дорослим. Малпи ростуть від 8 до 12 років, а жирафи 7. З домашніх звірят кінць переставе рости, коли скінчить три роки, а корова два. Щур росте шість місяців, а миші три до чотири місяці. З цього бачимо, що більші звірята ростуть поволіше, а малі скоріше.

Все в порядку

— Жалко мені, сусідонько, що моя курка випорпала усе насіння з твоєї грядки.

— Менше з тим, куме, бо мій пес вже заприз сьогодні цю лакому курку.

— Коли так, то все в порядку, сусідко, бо я тільки що переїхав возом твого пса.

МИХАЙЛО Ф. НАСЕВИЧ

Перший Український
ПОГРЕБНИК

на Філадельфію й околицю

MICHAEL F. NASEVICH
N.E. Cor. Franklin & Brown
PHILADELPHIA, PA.

Tel. MARKET 1320

Обслуга в день і ночі

MICHAEL DARMOPRAY

Real Estate - Insurance

NOTARY PUBLIC

Telephone, MARKET 3151

809 North Franklin Street
PHILADELPHIA, PA.

MR. & MRS.

MIKE SYWULAK

CAFE

Beer - Wine - Liquors
HOT PLATTERS

301 West Berks Street
PHILADELPHIA, PA.

REGent 8370